

ZPRAVODAJ

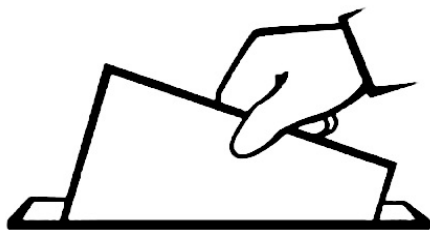
Okresního výboru KSČM VYŠKOV

Pro potřeby základních organizací KSČM okresu Vyškov červen, červenec, srpen / 2019

KSČM získala na Vyškovsku více než 10 % a získala o více než 200 hlasů více než před 5 lety!

V obcích Hvězdlice, Chvalkovice (u Bučovic), Křižanovice u Vyškova, Moravské Málkovice, Prusy-Boškůvky a Studnice KSČM volby vyhrála!

Hoštice-Heroltice, Ivanovice na Hané, Letonice, Nemochovice, Nemořice, Nesovice, Tučapy a Vážany nad Litavou znamenaly pro KSČM druhé místo!

Druhý mandát KSČM utekl jen asi o 2000 tisíce hlasů, a tak zájmy ČR bude v Bruselu a ve Štrasburku hájit pouze Kateřina Konečná, která byla pátou nejpreferovanější kandidátkou v těchto eurovolbách ze všech! Už se nechala slyšet, že „navzdory ztrátě mandátů se budu o to usilovněji rvát za zájmy českých občanů. Nenechám ladem téma dvojí kvality potravin, ochrany hranic nebo vyvádění miliardových zisků, o které jsou okrádáni naši občané!“

Děkujeme za vaše hlasy! Žádný hlas nebyl zbytečný!

TERMÍNY JEDNÁNÍ VE II. POL. 2019

OV KSČM – vč. předsedů ZO

Vyškovska a Bučovicka: pondělí 23.9.
a 4.11. od 16:00 (Hrnčířská 7, Vyškov)

ZO KSČM Slavkovsko: úterý 24.9. a
5.11. od 15:30 (hala chovatelů Slavkov
u Brna)

OKRESNÍ KONFERENCE 7.12.2019

(red)

POPULISTÉ A ZÁJEM LIDU?

Šovinisté a populisté, pokud dojde na věc, se brání vyššímu zdanění kapitálu, protože právě oni jsou kapitál, a za velkohubými řečmi a fangličkami a tím vším »národním zájmem« najdete vždy tak akorát podnikatelský zájem těchto kašpárků oligarchie!

Šovinismus má za úkol vyvolat zde fobii a nastavit umělé problémy, aby nebylo vidět na ty skutečné, které populisté nedokážou a především ani nechtějí řešit. Populisté vyrostli s kapitalismem, který je jediný zdroj všech problémů tohoto národa, žili z kapitalismu a jsou na kapitalismu závislí. Přes všechnu hlasitou rétoriku o národních zájmech a křesťanských hodnotách to jsou právě oni, kdo jako pijavice budou přísátí na tomto národu, který mají potřebu ohlupovat – kvůli vlastnímu korytu a hokynářskému zájmu.

Dnes nás nebudou poučovat ti, kteří ještě včera privatizovali, ti, kteří převlékali dres politických stran, a dokonce ne ti, kteří si uvykli ve stínu obchodovat s chudobou a šmelit s evropskými dotacemi a na viditelném místě pak hulákat o tom, jací jsou to přátelé lidu, o národním státu, který má být národní především v tom, že dá prostor šmelině, aby národ ještě více vyžrala.

Ani konzervativismus, ani nacionalismus, populismus nejsou žádným řešením pro českého člověka, pro českého pracujícího. Tím je třídní politika, které se tito kašpaři bojí jako čert kříže! Otázka není, kterou stranu. Otázka je, jestli s lidem, nebo proti němu! Šovinisté jsou jen loutkou kapitálu, který nemá jiné přání, než zabetonovat stávající pořádky. Věřit eskamotérům je naivní. Kdo pracuje nebo pracoval, ví dobře, že jeho třída, 30 let odstrkovaná zájmem oligarchie, musí říct své poslední slovo – a k tomu potřebuje jen ty, kteří z ní vyšli a pro ni chtějí pracovat a bojovat!

**Martin PEČ, člen Ústředního
zastupitelstva Odborového sdružení
Čech, Moravy a Slezska**

SLIBY CHYBY ČSSD

Proklamace a vyjádření ke zdanění náhrad církvím i celkový postoj k církevním restitucím ČSSD »statečně« využívala ve volebních proklamacích.

Když však došlo na lámání chleba, tři senátoři této strany podpořili stížnost na zdanění finančních náhrad církvím. Není levice jako levice, proto bychom měli zvažovat, komu dáme ve volbách podporu a u těch do Senátu zvláště pečlivě. Finance, které může zdanění církevních náhrad přinést, je možné využít např. v sociální oblasti. Mám za to, že senátorům ČSSD příliš o občany nejde, i když práce ve prospěch lidí mají plná ústa dnes a denně. Vládní strana, jak je vidět, má problém s dodržováním svých slibů. Zapomnětlivost je v tomto případě neomluvitelná. Sliby nesmí být prázdnými frázemi. Zapomínat, zvláště v politice, na své přísliby je trestuhodné.

**Miloslava VOSTRÁ, poslankyně
a předsedkyně rozpočtového
výboru Poslanecké sněmovny**

NEJEN HUAWEI

Zámořské výboje patnáctého a šestnáctého století, základ vzniku kolonialismu, poskytly některým evropským státům – a v důsledku pak i USA – výrazný předstih v technickém a do jisté míry také kulturním rozvoji. Následovalo období, kdy vyspělé kapitalistické země využívaly své převahy, aby dále bohatly na úkor méně rozvinutých. Využívaly k tomu úspěšně „svobodný obchod“. Tedy vlastně požadavek, aby chudší a nerozvinuté země se nemohly bránit cly a

podobnými opatřeními příliš silně zahraniční konkurenci.

To platilo do té doby, než si nejlivnější západní firmy uvědomily, že v chudém zahraničí se pracovní síla spokojí jen se zlomkem toho, co za stejnou práci by vyžadovali domácí. USA byly v tomto snad neúspěšnější. Podstatná část jejich výroby a především zisku se uskutečňuje v rozvojových zemích skoro za hubičku. Tamní pracující jsou sice vykořisťováni, ale na druhou stranu si vydělají na živobytí, tak jsou vlastně skoro rádi.

Takže se situace obrací. Nejen Čína, Indie, Korea nebo Singapur, ale také Indonésie či Filipíny se postupně stávají konkurenty pro americké dělníky, ale i firmy.

A jsme zpátky u cel, kvót zboží, embarg, blokad, ba i válečných hrozeb. Jak narostla zejména vůči USA světová konkurence, najednou se ve světovém obchodu a vůbec v mezinárodních stycích víc a víc prosazují sankce, omezení – no prostě nesvoboda.

A jsme u firmy huawei. (Ovšemže by to bylo obdobné i třeba s nákupem plynu v Rusku – viz severní proud 2, s nákupem ruských zbraní Tureckem aj.) Tak silného konkurenta je třeba potlačit za každou cenu. Však to denně slyšíme a čteme, jaké další výhrůžky a opatření Trump jménem USA vyhlašuje.

Má to ovšem háček. Mezinárodní, celosvětová provázanost je tak silná, že ani ten dnes nejlivnější stát, tedy USA,

nemůže prosadit své příkazy a zákazy důsledně. Najdou se cestičky obejití. Ale především. Silní výrobci dnes, jsou-li donuceni americkými tlakem hledat jinou cestu než nákup součástek v USA, po jistých potížích si vytvoří náhradní základnu. Buď ve vlastní zemi, nebo u spojenců

Zkrátka. Dnes už svět neskáče jen a jen jak strejček Sam píská. A bude-li dotyčný strejda dlouho pískat v rozporu se zájmy ostatního světa, zpláče nad výdělkem. Zaostane.

Jan ŠTĚTINA

JAKÝ JE V TOM ROZDÍL?

Není samo sebou, že do ulic některých našich větších měst se v současnosti shromažďují stovky lidí, aby si vynutily svoji pravdu. Volby, nevolby, není-li to podle nich, je to přece proti demokracii. Přitom volby vyhrálo hnutí ANO a to si do vlády přizvalo sociální demokracii a za tolerance KSČM konečně mohlo začít vládnout. To každý přece ví. Ta tolerance byla podmíněna splněním několika bodů, jež měli komunisté ve svém programu. A Babišova vláda ony body přijala. Nejde mně však o hodnocení dosavadního způsobu vládnutí. Napadlo mi srovnat současné akce proti Madurovi ve Venezuele s tím, oč se snaží opozice u nás. A vyšlo mně nemálo zajímavého.

Tak třeba odpor proti vládě – jistě

rozdílnosti v heslech jsou, to nepopírám. Protestují města, v obcích a menších místech je klid. A není to proto, že to mají místní k shromaždištím blízko. Je to dáno tím, že organizátoři mohou narychlo především mladé lidi svolat po sociálních sítích. To ovšem svědčí o tom, že agitace, ať v Praze, Brně či v Caracasu, je zaměřena především na mladé, kteří přicházejí proto, že se něco děje a že závěrem zahraje nějaká skupina. Proto ostatně na Staroměstském je k tomu účelu postavena tribuna.

Je tu i zájem zvláštních služeb, v případě Venezuely těch zahraničních, tedy amerických, v našem případě, jak ukazuje pověstná zpráva BIS, v níž nás tato služba chce i myšlenkově předělat, těch našich. A protože pan ředitel Koudelka dostal medaili od americké CIA za skvělou spolupráci, pak nezbývá konstatovat, že onen zájem je také věci dovezenou. Nedivím se prezidentu Madurovi, že odvolal šéfa zpravodajských služeb. Asi měl stejné úkoly jako plukovník Koudelka.

V obou zemích je použit stejný scénář. Ostatně ten americké tajné služby používají neustále. Jeden problém se povýší na hlavní, ač jinak by nikdo se takové nicoty ani nevšiml. Ve Venezuele se jako důvod proti Madurovi postavil nedostatek léků a některých potravin. Hlad v zemi není, to by se náležitě využilo, léky jistě, vzhledem k sankcím z USA, chybí. Tzv. humanitární konvoje

stojící na hranicích jsou jen propagandistická show. Ostatně nebýt USA by léky a také nedostatkové potraviny byly. A jsme ovšem zase u měst. Na venkově léčí kubánští lékaři a snad i proto k žádné tragédii či epidemii nedošlo. A u nás? Jednou je to Čapí hnízdo, podruhé nedůvěryhodná nově jmenovaná ministryně. Přičemž nikomu Benešová nevadila, když v Brně slibovala prezidentu Havlovi, že za katr brzy půjdou někteří přední komunisté ve vykonstruovaných procesech. Když později prohlásila cosi o soudcovské mafii, věděla jistě dobře, o čem mluví. Ve Venezuele demonstrace ochabují na síle. U nás tomu za krátký čas bude stejně. Kdyby ovšem televizní kamery, tam i tady, nebyly při tom, asi by už dávno mladí lidé se přestali grupovat. Protože začíná odliv pseudorevoluční vlny, samozvaný prezident Guaidó volá na pomoc americké ozbrojené síly. Jen tak může zřejmě uspět. U nás to nutně není. Jsme totiž členy NATO. I z tohoto hlediska chápeme vstřícnost vlády premiéra Babiše k některým nápadům Trumpova týmu.

P. S. Objevila se zpráva, že se demonstrace proti Benešové účastnil ve Vyškově i expremiér Bohuslav Sobotka. Vyškovský deník z necelé padesátky lidí udělal trojnásobek, ale to už je tak u novinářů běžné. Účast Sobotky na této sešlosti komentoval Filip ZACHARIAŠ předseda OV KSČM Vyškov následovně: „Myslím, že mnozí z desítek

tisíc lidí na Ostravsku by Sobotku mnohem raději viděli na lavici obžalovaných. Jinak k demonstracím...každý ať demonstruje, proti čemu chce. Třeba proti imaginárním hrozbám v justiční mašinérii, která dokázala osvobodit Rittiga, nebo na sekretářku řídící tajné služby najít jenom pár nezdaněných kabelek (jo, na Janču Nečasovou).“

Filip ZACHARIAŠ,
předseda OV KSČM Vyškov

ČESKEM PROJÍŽDĚL KONVOJ US ARMY

„Na dálnici D1, jejíž projetí bez komplikací je nadlidský výkon - v podstatě kterýkoliv den v kteroukoliv dobu - pošle nějaký debil techniku US Army. Ten, kdo toto povolil, by se měl omluvit, sbalit si saky paky a táhnout i s US Army!“ Komentoval průjezd vojsk Filip ZACHARIAŠ, předseda OV KSČM Vyškov.

(red)

RELATIVITA

Parlamentní listy uveřejnili stať česko-německého spisovatele Lud'ka Frýborta;
Prý, kdyby v roce 48 Američani u nás zakročili, nebylo by několik desítek mrtvých a tisíce mučených.
Jen připomínám, co se odehrálo, když USA v roce 2001 vtrhly

do Afghánistánu, v roce 2003 do Iráku a letecky v roce 2011 do Libye. Mrtví se nepočítají, sto tisíc žádná míra. Snad jen představitelé dané země, humánně popraveni, jako Kaddáfí, jehož zkrvavené tělo dorazili dýkou do konečníku.

A jaké jsou důsledky „vtrnutí“ do těchto zemí či Američany vyvolaných občanských válek? Nejen ty statisíce obětí války, ale i hladu, nemocí – v důsledku sankcí a následků bojových hrátek nejen DAEŠe a al Kajdy.

Frýbort intervenci USA prý nepředpokládá. Nebyla by prý doceněna. (Kým?) Ale asi by si ji přál. Jako v tom Iráku...

Přitom se pan Frýbort nezamýšlí nad tím, v čím jménu, podle jakého zákona či smlouvy by takový krvavý pořádek v ČSR byl spuštěn. Ostatně v roce 1918 do vznikajícího SSSR vtrhly intervenční síly 16 států, boj s nimi stál statisíce mrtvých a miliony uprchlíků, ale stejně ani USA, ani GB či RF své protisovětské úmysly neprosadily. Rozhodl – ať správně či ne – sám lid svými postoji a zbraněmi.

Připomínám, že když pí Allbrightové položili otázku, zda půl milionu mrtvých dětí byla přiměřená daň za porážku Husajna v Iráku, prý se zamyslela a odpověděla ve smyslu, že to bylo kruté, ale stálo to za to.

Pravá humanita!

Jan ŠTĚTINA

"ZLOČINNÁ" STRANA

Na poutačích v pražském metru k eurovolbám, které ještě zbyly, je stále vyfotografována Kateřina Konečná a její kolegové kandidáti. Ještě pár dnů tu jistě budou zavěšeny. Není proč pospíchat. Volby jsou za námi a někteří byli zvoleni, jiní nikoli. Nic s tím nenaděláme, taková je skutečnost. Na onom plakátu kdosi přes fotografii právě Kateřiny Konečné přilepil lístek: »Zločinná strana«. Schody jedou rychle, napsat to za jejich pohybu nelze. Ten někdo musel svůj lístek napsat dopředu a pak ho jen správně umístit.

Mě však donutil zamyslet se. V čem, podle tohoto člověka, je KSČM zločinná? Proto, že se přihlásila k odkazu těch, kteří se pokusili v období poválečném vybudovat socialismus? Sociálně spravedlivou republiku, kde si nelze přivlastňovat zcela oficiálně cizí práci jen proto, že nějakým způsobem jsem se stal majitelem strojů a zařízení? Za padesátá léta se KSČM, i když za ně nebyla odpovědná, omluvila už mnohokrát. Přitom většina jejich dnešních voličů v té době ještě nežila anebo »byli školou povinnými«
děťmi či mladíky a mladice, kteří se teprve pokoušeli najít své místo na Slunci. Mám, nebo nemám pravdu? Byli oněmi vyšetřovateli, prokurátory a soudci ti -náctiletí, kteří se ještě honili za míčem anebo chodili k Máchovi si přísahat »věčné lásky«? Asi těžko někdo jim

připíše vinu. Na oněch druhých, kteří se provinili, vina dál ulpívá a neplatí, že ke svému činění dostali rozkaz. Rozkaz podepsaný ministrem totiž zakazoval používat při vyšetřování fyzické násilí.

Byli ovšem i jiní, kteří tehdy pro majetek byli ochotni vraždit, a vraždili. Majetek byl totiž moc a ztratit moc pro elitu, která si myslela, že smí všechno, byl v jejich očích zločin. Proto vyhlásili vítězům voleb i zcela zákonného převzetí moci své osobní války. V nich umírali obyčejní lidé, obyčejní policisté, kteří se jim ocitli v cestě a snažili se třeba pomáhat, obyčejní vojáci, kteří hájili naše tehdejší hranice, obyčejní funkcionáři národních výborů, KSČ, kteří jen chtěli lépe žít a mít také svou důstojnost.

A kdo se dnes se dopustil stejných nehorázností, privatizačních či jiných zločinů, porušování zákonů všeho druhu? Byla to KSČM, nebo dejme tomu ODS vedená Petrem Nečasem – připomínám nejen církevní restituce, ale i zneužívání policistů pro své vlastní zájmy, podplácení kabelkami či přímo penězi? Podepsal snad některý z předsedů KSČM amnestii, v níž se na svobodu dostali vrazi a zloději, aby krátce poté mnozí z nich zase vraždili, nebo třeba amnestii, která umožnila zakrýt další vyšetřování velkých podvodů, protože byli amnestováni?

Jak bylo možné jistého předsedu jisté strany omilostnit jen tím, že jeho případ byl převeden pod jiného státního zástupce, tentokrát vstřícného?

Která strana je tedy »zločinná«? Ta, která se zločinů dopouští, nebo ta, která se od nich distancuje a chce je trestat, což je případ KSČM? Proč třeba se nepřipustí prošetření styků jistého lobbisty a jistého pražského primátora, jež umožnilo z každé zakoupené jízdenky na pražské MHD získat nějaký ten halír za nic, nebo téměř za nic, na konto onoho lobbisty? Proč jiný primátor se svými přáteli si odletí na návštěvu jisté země, aniž dá ze svého byt' jediný cent a tvrdí, že tam cosi vyjednával, co Česku přinese prospěch, aniž příslušným ministrům sdělil účel své cesty a k projednávání onoho »nápadu« nemá vůbec právo? Proč? Neměli bychom ve výše zmíněných a případně i v jiných případech mluvit o zločinech jednotlivců, jejich stran, či dokonce systému? Nebo se zmíněné smí a komunistům se jako »dědičný hřích« přičte něco, co sami, tedy ti komunisté, odsuzují a odmítají?

Jaroslav KOJZAR

KDO CHCE S VLKY VÝTI...

Na kulturním moři zuří opět bouře. Na plovoucí instituce neprší chybějící finance na živou kulturu, na obnovu památek, ale fouká silný vítr v oblasti personální.

Ministr kultury Staněk na základě alarmujících výsledků kontroly Národní galerie odvolal jejího ředitele Fajta, pro kterého je dlouhodobě přirozené uzavírat si smlouvy sám se sebou a pobírat milionové vedlejší příjmy i ze státních prostředků. Muzejníci, knihovnice a další pracovníci v kultuře za podprůměrnou mzdu dělají svou práci jako poslání, bez ohledu na to, kde mají hranice dané strohou náplní práce, ale pan Fajt je zkrátka jiná třída... Přes jednoznačná pochybení Fajta se na jeho stranu postavila část spřízněné kulturní scény. Proč? Jsou na jeho ředitelování nějak zainteresováni, nebo se jen zapojili do mocenských her Zeman, Babiš – Antizeman, Antibabiš? Ti, co znají Fajta nejvíce, zaměstnanci, odboráři, rozhodnutí Staňka naopak uvítali.

Méně povyku vyvolalo odvolání ředitele Muzea umění Olomouc Soukupa, kterému je vyčítáno Středoevropské fórum. Za něho se nepostavila žádná zajímavá kulturní smetánka, ale právě zaměstnanci, kteří poukazují spíše na špatnou komunikaci právě s Ministerstvem kultury ČR.

Do třetice se hovoří dlouhodobě o personálních problémech v další národní instituci, v Národním divadle. Staronový ředitel Burian, jemuž byl bez výběrového řízení a obhájené koncepce prodloužen

mandát a který si obdobně jako Fajt »přilepšuje« svůj rozpočet autorskými honoráři, dovedl divadlo do stavu personálního rozkladu a dlouhodobé stávkové pohotovosti. Vypovídají o tom i poslední události v Národní opeře, kdy rezignovala ředitelka Hroncová a lidé se bouří proti novému uměleckému řediteli Opery Hansenovi. Tady se však ředitel kupodivu neřeší. Proč? Že by tady propojené duše rozpoutaly bouři největší?

Je skutečně něco shnilého ve státě českém, na jeho kulturním moři. Mohu kritizovat ministra Staňka a vývoj v kultuře posledních tří desítek let v řadě i zásadních bodů. Ale v odvolání ředitelů, kteří si z národních pokladů dělají svůj byznys, určitě ne.

Kostky jsou vrženy, o ministru kultury se rozhodne v nejbližší době. Pokud však ČSSD zaplácně místo ministra kultury svým místopředsedou Šmardou, moře se rozhodně lehce neuklidní.

**Zdeněk ŠTEFEK, stínový ministr
KSČM pro oblast kultury**

Všem členům a sympatizantům, kteří slaví v červnu, červenci a srpnu své narozeniny, přejeme pevné zdraví, spokojenost a spoustu životního optimismu.

OV KSČM VYŠKOV

Telefon: 725 646 076

e-mail: ov.vyskov@kscm.cz

<http://www.vyskov.pohled-zleva.cz>

www.facebook.com/kscm.vyskov